

for Dje, men man har neppe ved Fastfættelsen af Bønnen haft for Dje Forhold, der ikke have været til Stede her, i det mindste ikke i omtrent den sidste Snes Aar. Derfor finder jeg, det er ubilligt ikke at tilstaa ham et saadant særligt Tillæg. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 24 angaar, skal jeg kun bemærke det, at jeg betragter det som en Selvfølge, at Finansudvalget ikke er i mindste Maade bundet for Fremtidens Bedkommende ved at gaa ind paa Tilvebringelsen af de Planer og Overslag, her er Tale om, nemlig til en eventuel Agerbrugs-koloni ved Sindsbygeanstalten ved Bordingborg. Det kan der saa meget mindre være Tale om, som heller ikke Justitsministeriet vil føle sig bundet for Fremtidens Bedkommende ved disse Planer.

Krigsministeren (Bahnsen): Da Affættelsen af Betænkningen over Tillægsbevillingsloven og Opstillingen af Ændringsforslag er baseret paa det samme Princip, som har gjort sig gældende ved de senere Aars Tillægsbevillingslove, er der ikke for mig nogen Anledning til at gaa nærmere ind derpaa. Der er kun et eneste Ændringsforslag, som jeg skal sige et Par Ord om. Det er Ændringsforslag under Nr. 67, som drejer sig om 3 Understøttelser. Det er den første af disse bevilgede Understøttelser, til afskediget Kaptajn Frandsens Hustru, 400 Kr., jeg vil udtale mig om. Jeg gaar nemlig ud fra, at Udvalgets Opfattelse har været den, at disse Penge rettelig først burde udbetales til vedkommende Dame, naar hendes Forhold i formueretlig Henseende over for Manden ere ordnede paa en saadan Maade, at man har Garanti for, at Pengene komme hende og Børnene til gode. Jeg vil i alt Fald sige, at, før der foreligger for mig en saadan Garanti, vil hun ikke faa Pengene udbetalt, og jeg antager ogsaa, det har været Udvalgets Mening. I øvrigt tror jeg at vide, at der arbejdes paa at bringe en saadan Ordning til Veje, og, saa snart dette er sket, vil hun ogsaa faa sine Penge; men jeg har dog her villet nedlægge et udtrykkeligt Forbehold i saa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg skal tilslæde mig et Par Bemærkninger ved de Poster, hvor Udvalget ikke har foreslaaet at bevilge, hvad Ministeriet har ønsket. Under Ændringsforslag Nr. 27 udtaler Udvalget den almindelige Sætning, at med Hensyn til Kommissioner og forskellige andre Foranstaltninger, hvortil Udgifterne afholdes af

dette Beløb, mener man, at det er rigtigt, at særlig Bevilling begæres for Fremtiden saa vidt muligt og under den bestemte Forudsætning: „som ikke kunne afholdes af Kontoens ordinære Beløb“. Det er nemlig klart, at for saa vidt det kan afholdes af Kontoens ordinære Beløb, er der ingen Grund for Ministeriet til at komme til Rigsdagen, men den maa afgøre efter sit eget Skøn, hvorvidt der er Anledning til at nedsætte en Kommission. Naar der er Tale om Overstridelse af Kontoens Beløb, kan jeg i øvrigt erkende Rigtigheden af denne Tanke, naar det altsaa blot understreges, hvad der her er sagt, at det er „saa vidt muligt“; thi der kan baade foreligge det, at man ikke kan forudsæ, at det vil overstride Kontoens ordinære Beløb og dernæst, at Nødvendigheden eller Nødsnægheden af at nedsætte en Kommission kommer frem paa et Tidspunkt, da Rigsdagen ikke er samlet, og hvor man dog ikke kan undlade det. Men med disse Begrænsninger, som ere udtalte i selve Betænkningen, har jeg i øvrigt ikke noget at indvende derimod. Kun for saa vidt altsaa dette Ønske finder Udtryk i, at der foreslaas en Nedsættelse med 2,000 Kr. af det anvendte Beløb, forekommer det mig at være lidt ubilligt eller ikke ganske stemmende med, at det er for Fremtiden, at denne Anvisning er givet Ministeren.

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 28 vil jeg bemærke, at Grunden til, at jeg har ønsket særlig dette Beløb ogsaa bevilget for det foregaaende Aar, nemlig de Udgifter, der ere forarsagede ved Underfølgelser med Hensyn til Kirkers Opvarmning er, at der i den nu vedtagne af Kongen stadfæstede Lov om Kirkers Opvarmning er en Paragraf, der forudsætter, at Udgifterne til Statens Besledning, som paa forskellige Punkter ønskes, blive af afholdt paa Finansloven. Jeg har ment, at det ikke var unaturligt at give dette Beløb allerede for det foreliggende Finansaar. — Jeg kan jo ikke have noget særligt at indvende mod Nedsættelsen til Folkehøjskolen ved Åstov. Det er jo netop et ekstraordinært Beløb, som her var foreslaaet ud over, hvad jeg mente og mener tilkom den efter Loven om Folkehøjskoler, og jeg erkender i øvrigt det,

Rettelse.